

Αββάς Ποιμήν: Πώς τίμησε τον αναχωρητή που ήταν στενοχωρημένος μαζί του

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Κάποιος αναχωρητής έμενε στη σκήτη προτού εγκατασταθή εκεί ο Όσιος Ποιμήν με τους τέσσερις αδελφούς του.

Ήτο καλός Πνευματικός και πολλοί χριστιανοί από τις γύρω πόλεις επήγαιναν σ' αυτόν να εξομολογηθούν και να πάρουν τις συμβουλές του.

Αφ' ότου όμως έμεινε ο Όσιος Ποιμήν στη σκήτη, άφησαν οι άνθρωποι τον αναχωρητή κι' επήγαιναν σ' εκείνον.

Αυτό στενοχωρούσε τον Όσιο και έλεγε συχνά στους αδελφούς του:

– Τι να κάνωμε με τον μεγάλο τούτο Γέροντα; Οι άνθρωποι με βάζουν σε έννοια. Πρέπει να βρούμε τρόπο να τον ευχαριστήσωμε.

Μια μέρα ετοίμασαν καλομαγειρευμένο φαγητό, έβαλαν και λίγο κρασί σε μια καράφα κι επήγαν όλοι μαζί να επισκεφθούν τον γείτονά τους αναχωρητή.

Εκείνος όμως, όταν τους είδε από μακριά, κρύφτηκε και έδωσε εντολή στον υποτακτικό

του να ειπή πως δεν ευκαιρούσε να δεχθή επισκέψεις.

– Πες στον Αββά σου, αδελφέ, είπε τότε στον υποτακτικό ο Όσιος Ποιμήν, ότι είμεθα αποφασισμένοι να τον περιμένωμε εδώ έξω όλη την ημέρα. Δεν γυρίζομε στο κελλί μας, αν

δεν αξιωθούμε να πάρωμε την ευχή του.

Βλέποντας ο αναχωρητής την αγάπη και την ταπεινοφροσύνη τους, εβγήκε και τους υποδέχθηκε με χαρά.

Εκείνοι του έβαλαν μετάνοια και τον παρακάλεσαν να καταδεχτή να φάγουν μαζί από το φαγητό τους.

Συγκινημένος ο αναχωρητής από την καλωσύνη των αδελφών, την ώρα του γεύματος, αντί για άλλη πρόποσι, τους είπε·

– Οφείλω να ομολογήσω, πως όχι μόνο όσα έχω ακούσει για σας είναι αληθινά, αλλ’ ότι διαπιστώνω πολύ περισσότερα με τα μάτια μου. Είσθε πράγματι άνθρωποι του θεού, όχι στην θεωρία, αλλά στην πράξι.

Από τότε ο αναχωρητής και ο Όσιος Ποιμήν έγιναν πολύ στενοί φίλοι.

Απόσπασμα από το βιβλίο της Μοναχής † Θεοδώρας Χαμπάκη, «Γεροντικόν, Σταλαγματιές από την πατερική σοφία», έκδοση Ορθοδόξου Χριστιανικής Αδελφότητας «Λυδία» Θεσσαλονίκης.

Πηγή: pemptousia.gr/ Επιμέλεια Στέλιος Κούκος